

APŽVALGA

MŪSŲ BALSAS

Šiomis dienomis „Rytojaus“ redakcija aplaikė 3-čią nr. „Mūsų Balso“, kurį leidžia fašistų išvyti iš Lietuvos į Vokietiją darbininkai. Tai balsas Lietuvos darbininkų ir kaimo biednuomenės! Išėina kas dvi savaitės. Spauzdinamas Karaliaučiuje. Įvairūs ir gyvas laikraštis. Su laiku „Rytojaus“ išleistuvė parsitrauks „M. Balso“ praplatinimui tarpe Argentinoje gyvenančių lietuvių darbininkų. Kitoje vietoje perspauzdiname iš „M. B.“ straipsnelį po antgalviu „Buožių jėga“.

FAŠISTŲ BERNO MISIJA VARŠAVOJ.

Iš Šiaur. Amerikos laikraščių sužinojome, kad nelabai senai kruvinosios Smetonos valdžios paslas Herbačiauskas lankėsi Varšavoje. Jo misijos tikslas: sujungti Lietuvą su Lenkija „federacijos ryšiais“, atgaivinant Liublino uniją. Kalbėdamas su „Nev Yorko Times“ korespondentu tasai ponas sekančiai pareiškė, kad:

„Lenkai nėra Lietuvos nepriklausomybės priešai; kad Lenkija neturi jokių blogų interesų prieš Lietuvą ir kad Lenkai yra pirmi pasiryžę padaryti žingsnių delei susidraugavimo su Lietuva“. (N. Y. Times, rugp. 28.)

Visai nebūtų įstabu, jei už kiek laiko užgirstum kablegramų pranešimus, kad Lietuva su Lenkija jau sujungta „amžiniais ryšiais“. Ar jūs manote, kad Romos papa veltui prisegė prie darbininkų kraujais apšaltos Volde-maro krūtinės aukso medalį? Veltui jis niekam nieko nedavė. Tai atmokėjimas už šaudymą Lietuvos darbininkų ir rikiu Lietuvos prie ponų Lenkijos. Tik stiprus Lietuvos darbininkų ir valstiečių pasiryžimas gali neprileisti Kauno smurtininkams atsiekti šio žygio.

ISPLĖSĖ ŠIRDIS IR SMEGENIS.

„Rytojui“ nebuvo minėta ta žinia, kad iš Sacco ir Vanzetti nukankintų lavonų Mass. valstijos kapitalistiniai budeliai išplėšė širdis ir smegenis. Tai jie padarė nužudę kankinius. Pasielgė kaip žemiausiai nupuolę banditai: pirmiausia suklavė dokumentus ir sulyg jų tuos žmones nusmerkė mirtin. Paskui išlaikė septynerius metus kalėjime ir veik kiekvieną dieną grūmojo nusmerktuosius žudymu. Pagaliaus nužudė ir iš jų lavonų išplėšė smegenis ir širdis. Esą tai darą „tyrinėjimui“.

SSSR ŪKIS KYLAS.

„Mūsų Balsas“ paduoda ištrk. iš Latvijos socialdemokratų organo „Socialdemokrats“, kur tilpo Latvijos ekon. derybų delegacijos pirm. Bilmano kalba apie SSSR. Tasai asmuo pareiškė sekančiai: „Klaidingos pažiūros, jei kas mano, kad SSSR ūkis smunka arba griūva. Man prisizūrėjus 1925 m., kada aš dalyvavau pirmojo latvių delegacijos—ir dabar, SSSR per tą trumpą laikotarpį padarė milžinišką žingsnį pirmyn visose ūkio šakose.“

Tai yra tikra tiesa, bet ją pripažinti tie patys social-demokratų tik labai retai tepripažįsta. Dažniausia ir jie, kartu su visais kitais imperialistų bernais, tauzija, kad SSSR smunka, kad ji ilgai negyvuos, kad bolševikai nemoka tvarkyti ūkio, ir t. p.

TO IR TEREIKĖJO LAUKTI.

Nors pervėlai (mat, gavome per amerikiečius), bet vistiek paduosime skaitytojams Lietuvos

kruvinųjų fašistų atsinešimą link Lietuvos social-demokratų. Smetonos organas „Lietuvis“ (numr. 134) sekančiai šlovina juos:

„Jie (socialdemokratų) turi savo polit. ir socialistinių reikalavimų, kurie dažnai visai nėra priešingi tautinės valstybės ge-rovei... Socialdemokratų garbei reikia pasakyti, kad jie dabartinės vyriausybės atžvilgiu yra gana lojalūs (ištikimi), ypačiai paskutiniiais laikais. Tikrų socialdemokratų beveik neatsirado ir suokabininkų eilėse, o jų organas „Socialdemokratas“ paskutiniu laiku vyriausybės atžvilgiu yra paėmęs visai rimtą toną. Žinoma, ir vyriausybės garbei tenka pasakyti, kad ji social-demokratų neniekina ir jų žmonių bereikalo visai nes-kriaudžia“.

Smurtininkų galvažudžių valdžios org. šitaip rašo apie „darbininkų reikalus ginančią“ partiją ir josios organą! Liaudininkai jiems patapo daug kartų pavojingesni už social-demokratus, nes anie, mat, dar vis nori valdžios, kalba apie sukilimus, etc. Social-demokratų greit mokėjo prisitaikyti prie aplinkybių: kaip tik budeliai Smetona su Voldemaru pradėjo valdyti Lietuvą, terorizuodami viską, kas tik jiems pasimaišė po kojomis, tuojaus Kairiai, Požėlai ir kiti „darbininkų vadai“ „suvalstybėjo“. Ir už tai nuo fašistų gavo virš minėtą atestatą. Atsiminkit, draugai skaitytojai, kad socialdemokratų vadai visur toki. Lietuva nėra išimtis. Užtai kiekvieno doro darbo žmogaus priedermė kovoti prieš juos, vejant laukan iš atsakomųjų vietų darbininkų organizacijose.

„Rytojaus“ Rėmėjai.

Tik apie savaitę atgal drg. Alizas Krupelis, iš C. Rivadavijos, Chubut, prisiuntė „Rytojaus“ išleistuvei 10 pesų, už kuriuos prašo tuojaus išrašyti jo nurodytoms trimis ypatoms laikraštį „Rytojui“ ant pusės metų. Vieną prenumeratą skiria savo draugui Brazilijoje, kuriam rašo ir laišką, pažymėdamas, kad pastarasis, visuomet remtų tos klasės spaudą, kurios jis nariu yra, būtent, darbininkų. Smagu, kada draugai savo žodžius paremia darbais.

Jonas Tulaba, labai dėkoja už „Rytojui“ ir prisiunčia už jį prenumeratą.

Viktoras Skaizgiris, nuo Cordobos, rašo, kad jis tik dar neseniai sužinojęs apie „Rytojui“. Prisiunčia prenumeratą, liepdamas jam kuoveikiausiai siuntinėti nuo latos.

Draugai, „Rytojaus“ rėmėjai! Kaip matote iš laiškų ir įvairių pranešimų, dar randasi labai daug lietuvių darbininkų Argentinoje, kurie nieko nežino apie mūsų laikraštį. Visų pareiga supažindinti. Kur einame, kur ką veikiamo, visuomet turime garsinti ir raginti kitus darbininkus skaityti „Rytojui“. Tik šitokiu būdu mes pakelsim savo laikraštį ir pagelbėsime darbininkams apsišviesti. Perskaičius „Rytojui“ nenu-meskite, bet geriau atiduokit savo kaimynui. Sykį jis paskaitys, kitą, paskui pats užsirašys ir vėliau ačiuos tiems, kurie pagelbėjo susipažinti su savo reikalus ginančiu laikraščiu.

Už keletos savaitių „Rytojui“ pradėsime spausdinti visą eilę straipsnių apie Argentiną. Su jų turiniu svarbu susipažinti kiekvienam lietuviui darbininkui. Todėl nepraleiskit progos jų neperskaite!

Del Tų Buvusių Kongresų

Esame taip užsivertę savais reikalais-reikalėliais, kad mažai turime progos pasidairyti ir pažiūrėti, kas dedasi plačiamajame pasaulyje. Pastaruoju laiku įvyko visa eilė tarptautinių kapitalistinių kraštų atstovų kongresų, apie kuriuos vėrta bent prisiminti. Šiomis dienomis užsidarė Tautų Lygos Aštuntasis Kongresas Genevoje. Posėdžiavo keletą savaitių. Berods tai buvo vienas iš hipokritiškiausių tos imperialistinės šaikos kongresų. Kad pasirodžius, jog „ten visi lygūs“, kongreso pirmininku išrinktas tokios mažos šalės delegatas, kai Uruguajus, dr. Guani. Užkulisij kongreso vadžios buvo laikomos anglų imperialistų, bet priešaky išstatoma atstovai, kurių šalys neturi jokios, galima sakyti, reikšmės pasaulinėje politikoje.

Šiame kongrese Lenkijos ponai pasirodė esą geriausiais „taikos mylėtojais“. Pilsudskio valdžia buvo ta, kurios įnešimas apie nusiginklavimą Ciamberleiniui, Briandui ir kitiems išrodė „perkairus“. Jeigu jau Varšavos šlėktos pasirodė perkairiais, tai galima suprasti, į kurią pusę žiūrėjo šis Aštuntasis Tautų Sąjungos kongresas.

Iškeltas klausimas atgaivinimo Genevos protokolo, kuris buvo padarytas 1924 metais. Kalbamaisi protokolas pagamintas vyriausiais MacDonald (Anglijoje), Harrioto (Francūzijoje) ir Brantiogo (Svedijoje) valdžių. Jo branduolys skelbė, kad ta valstybė, kuri pirma pradės karą, turi būti baudžiama ir priversta pasiduoti tarptautiniam arbitracijos teismui. Už atgaivinimą kalbamio dokumento kalbėjo visa eilė mažų valstybių, bet Anglijos Ciamberleinas pasakė, kad jis yra priešingas protokolo priėmimui, nes įvedimas praktikon jo reikštų Anglijos imperijai pražūtį.

Ir taip, pasibare, pasiplepėję Tautų Sąjungos delegatai, išsikirstė, palikdami apie taiką kalbėtis mažesnėms „nusiginklavimo komisijoms“. Kuomet Genevoje eina kalbos apie nusiginklavimą, tai namieje kiekvieno tų delegatų valdžios ginkluojasi iki dantų ir ruošiasi prie dar didesnio pasaulinio imperialistinio karo, negu yra buvęs. Ruošiamasi pulti SSSR. Tik, deja, ir čia imperialistai negali susitarti tarpe savęs. O antra, į josi savo darbininkų, kurie ruošiasi ginti Sovietų Respubliką nuo imperialistinių gėdų. Lietuvos fašistų valdžios atstovai (Volde-maras) taip jau dalyvavo kongrese ir, aišku, kalbėjo apie „laisvę“, „demokratiją“ ir „apsisprendimą“, kuomet jis pats su Smetona kiekvieną Lietuvos pilietį, užsiminusį apie tai, siunčia į Varnius arba sunkiųjų darbų kalėjimą. Argentinai kol-kas laisva nuo tos imperialistinės šaikos, bet, kalbama, kad Anglijos kapitalistai ir ją ateityje įstums.

Pirm keletos savaitių tam pačiam mieste įvyko pasaulinės spaudos tarptautinė konvencija. Ten taipjau buvo nemažai plepėta apie „laisvę žodžio“. Bet kuomet Paryžiaus stambiosios kapitalistų spaudos atstovai Genevoje įrodinėjo reikalingumą „laisvės spaudos“, tai Briando liberalinė valdžia išvijo iš Francūzijos SSSR žinių agentūros Tass korespondentą už tai, kad pastarasis parąšė korespondenciją apie Paryžiaus darbininkų demonstraciją prieš žudymą Sacco ir Vanzetti... Vadinasi, jie kalbėjosi tik apie savo spaudos laisvę.

Apie tą patį laiką nuo mūsų visiškai netoli, Brazilijos sostinėje (Rio de Janeiro) atsibuvo pasauliu tarptarmentarinė konferencija. Jinai nieku nesiskyrė nuo pačių parlamentarų; delegatai plepėjo daug,

bet jų tos kalbos niekas neklausė ir nutarimų, kuriuos galėtų vykinti gyveniman, nepadarė.

Viduramžij, kuomet feodalizmo sienos braškėjo, sakoma, tų laikų „mokslininkai“ ir įvairios rūšies filozofai praleisdavo eibes laiko berišdami klausimą, kiek velnių gali šokti ant adatos smailgalio. Šiandien gi, griūvant kapitalizmui, jo palaikytojai ir atstovai dar daugiau laiko ir turto iš-eikvoja plepėjimams apie „demokratijas“, „laisvę žodžio ir spaudos“, „amžiną taiką“ ir kitus dalykus, kuriems jie patys nebetiki.

M. Rasoda.

Skaitytojų balsai

DELEI AIŠKUMO IR DRAUGIŠKUMO

„Rytojaus 29 nr. koresp. Tyto Želis rašo apie lietuvių vakarą Berisio, kurį surengė Dailės ir Meno Ratelis LDADPA 4-os kuopos. Koresp. sako, kad veikalas tapo suvaidintas gerai, bet su nekuriomis trūkumais; koki trūkumai—nepažymėjo. Labai būtų pageidaujama, kad drg. koresp. nurodytų nors svarbesnius to vaidinimo trūkumus. Aš manau, kad ne vienas scenos mėgėjas nieko prieš tai neturėtų ir būtų labai naudinga, nes ateity kiekvienas stengtųsi vengti nors didesnių trūkumų. Žinoma, negalima ir pageidauti, kad suvaidinus visai be trūkumų. Aš manau, kad ir profesionalai artistai kartais padaro klaidas, netik mėgėjai.

Toliaus Tyto Želis rašo, kas daryti, kad būtų vakarai pasekmingesni? Paminėjo, kad pas rengėjus pasilieka labai prastas įspūdis kad padėjus tiek daug triūso, turi išeiti lygiomis ar dar nuostolius panešti. Tas kiekvienam aišku. Kad išvengus nuostolių ant vakarų Tyto Želis pasiūlo brangesnes įžangas, būtent vyrams \$1,50; moterims \$0,50 pabrėždamas, kad sarmata būtų ir matyvuoti, kad tai per brangu. Aš gi manau, kad daug didesnė sarmata turėtų būti boikotuoti vie-niems kitų vakarus. Drg. Tyto Želis sako: aiškinti, kad mažiau lankysis publikos, kad yra pakelta daugiau \$0,50 tai tuščia pasaka, nurodydamas paskutinius du lietuvių vakarus „Vargdienio“ kur buvo įeiga \$1,50 ir LDADPA 4-s kuopos buvo įeiga \$1,00. Žinoma, kožnas, kas matė pasakys, kad „Vargdienio“ vakare buvo publikos daugiau. Čia klausimas, kodėl? Sulyg mano supratimu visai čia ne įeigų brangumo bei pigumo priežastis. Į vargdieniečių vakarą buvo atsilankę ko ne visi rateliečiai ir daug kuopiečių, o į LDADPA vakarą nežinau ar buvo nors dešimtis vargdieniečių? Negana to, kad jau vargdieniečiai boikotuoja, bet dar bešalius asmenis slapta agituoja prieš LDADPA 4-os kuopos vakarus. Ne-nusiminkite del to, rateliečiai, ateitis viską parodys.

Pamastykime tik gerai, draugai: ar neapgailėtinas dalykas, ar nesarmata? Ar mes rateliečiai, kuopiečiai ir vargdieniečiai ne tie patys draugai darbininkai? Ar ne tam pačiam tikslui darbuojamės? Atsiminkime, kad mes draugiškume ir vienybėje darbuodamiesi, daug daugiau nuveiktumėm ir daugiau ką pasiektumėm. Tai draugai, šalin visoki nesusipratimai! Lai gyvuoja tarp mūsų visų vienybė ir draugiškumas!

D. M. M.

KAS NAIKINA ISNAUDOTOJUS?

Apsipažinus su tulų provincijų argentiniečių gyvenimu ir įpročiais, pastebėjau, kad jie visą savo vargą verčia ant turkų ir arabų, kad pastarieji užsiima vertelgyste ir išnaudoja kaimiečius. Jie vienodai, vadinasi, mano su lietuviiais, tik pastarieji smerkia žydus vietoj turkų ir arabų.

Socialistinėje tvarkoj nė žydai, nė arabai nebus išnaudotojai. Visi dendrai dirbs naudingą visuomenei darbą. Jau ir šiuo tarpu SSSR visi buvusieji vertelgos (žydai ir kt.), kurie nenori dirbti naudingo darbo, bėga į buržuazines šalis, kur jiems dar atsiranda proga bizniais verstis. Gi dalis tų pačių žydų, buvusių biznierių, stoja į žemdirbystės komunas ir jose dirba taip, kaip milijonai kitų valstiečių. Iš SSSR žydai darbininkai nevažiuoja į Palestiną, kur suvažiuavę gaujos biznierių ir laukia vergų, kad vardan „tėvy-nė“ juos išnaudot.

Taigi kaltinti vieną arba kitą tautą neverta, bet turime stengtis pakelti šią sistemą geresnę, o tuomet visi dabartiniai blogumai patys per save išnyks.

Bie-kas.

Pusjuokiai.

Didvyriškumas.

—Tamsta pasielgiai, kaip tikras didvyris—išgelbėjai skstantį žmogų. O gal jis tamstos giminė?

—Daugiau negu giminė—tai mano skolininkas.

Del to, kad serga.

—Kaip tu, Vaitiekau, gali sėdėti smuklėje, kai tavo žmona kuone prie mirties guli lovoje.

—Kadangi kaip tu pats sakai, žmona taip sunkiai serga, tai aišku, kad jos negalėjau atsivesti.

Geri pažįstami.

Kai vakarinio susirinkimo pabaigoj vienas svečias jau buvo atsisveikinęs ir išėjęs, pasilikusieji ėmė kaibėti apie jį ir pripasakoj daug pikto. Tas pat buvo ir antrajam išėjus. Taip išvaikščiojo visi svečiai apkalbami. Bet paskutinis nenorėdamas būti šeimininkų apkalbamas tarė: „Leiskite man apsinakvoti, nes aš girdėjau, kaip nukentėjo visi išėjusieji, tatai bijau ir už save.“

Tarpe vedusių.

Vyras:—Aš suprantu, kad esu girtoklis, bet geriu, kad užmiršt.

Pati:—Užmiršt, ką?

Vyras:—Kad geriu.

K-is.

Nusiminimas.

—Ko tamsta tokia nusiminusi?

—Mano vyrą nuteisė trims mėnesiams kalėjimo!

—Nenusiminkitė!... Laikas taip greit eina, kad nei nepastebėsite...

—Taigi, tamė ir dalykas, kad laikas greit eina!

Vienas buožė, persiėdęs lašinių, sugadino pilvą ir nuėjęs pas gydytoją nusipirko butelį vaistų. Gydytojas įsakė vartoti vaistus per dieną tris kartus, po arbatinį šaukštuką į kartą. Buožė parėjęs namon, visus vaistus išgėrė vienu kartu ir dar labiau apsirgo, kad ir vėl nuėjo prie gydytojo ir pareikalavo daugiau vaistų. Gydytojas nusistebėjęs kad ligonis taip greit išgėrė vaistus, sako jam:

—Tarnstai liepiau tik po arbatinį šaukštuką...

—Aš išgėriau vienu kartu visą butelį ir tai nemačino, o ką jau bemačys šaukštukas...

KORESPONDENCIJOS.

SUMULKINTI DARBININKAI.

Buenos Aires.—Nekartą man teko susidurti su tais lietuvišiais darbininkais, kurie priklauso prie fašistų dr-jos „Lietuva“. Dauguma iš jų man tvirtino, kad „Lietuva“ nesanti fašistinė ir kad jie fašizmui nepritaria. Čia jau, draugai, apsirinkate. Tiesa, jūs esate tokie patys darbininkai, buržuazijos nuskriausti ir priversti iš savo gimtinės nešdintis ir atsidanginti net čion, Argentinon, kur skurdas ir vargas labai didelis. Bet, broliai, mes neišsiliuosime iš tos priespaudos ir vargo, jei ir čion atvažiuojame pasiduosim fašistiniams galvams save mulkinti. Kas gali užginčyti, kad Smetona ir Voldemaras ne fašistai, kurie užgriebė Lietuvos valdžią smurto keliu ir įvedė fašistinę diktatūrą? Jie sušaudė nemažai darbininkų ir valstiečių veikėjų, įvedė negirdėtą priespaudą šalyje. Na, o pp. Skin, kis, Balčiūnas ir kt. gaivalai, yra Smetonos ir Voldemaro artimiausi bėsnai. Ir jie teikia visas instrukcijas minėtai organizacijai, „Lietuva“.

Kuomet Buenos Bires lietuviai šaukė visuotinę mitingą išreikšti protestą prieš Lietuvos smurtininkus, tai dr-jos „Lietuvos“ vadai juokėsi, o ponas Skinkis džiaugėsi, kad Smetona užviešpatavo Lietuvoj, nes jį „būtų komunistai paėmę“. O rugpiučio 17 d. p. Skin, kis išleido aplinkraštį į kastižanų spaudą, pareikšdamas, kad Lietuvoj „komunistinių organizacijų visai nėra“... Štai, kaip fašistai jus mulkina.

Kada Smetona užgriebė valdžią savo rankas, tai Skinkis pasiuntė jam pasveikinimą varde dr-jos „Lietuva“. Tai matot, broliai, jūs vardu Kauno kraugerys buvo pasveikytas.

Apie antrą jų vadą, Balčiūną, nėra kas ne sakyti, nes „Rytojui“ pakankamai buvo įrodyta jo šunystės. Tai didelis darbininkų neprietelius—Lietuvoj buvo jų žudytojas ir visko, kas yra pažangu, neapkenčias.

Iš visko matosi, kad dr-ja „Lietuva“ yra aiškiausiai fašistinė organizacija, fašistų palaikoma tik tam, kad neprileidus lietuviams imigrantams priklausyti kitur, kad palaikius juos tamsoje ir paklusnume Smetonai, Voldemarui ir kitokiems Lietuvos galvūždžiams. Argi jūs nariai „Lietuvos“, esate tokie trumparegiai, kad nematote su kuo einate? Fašizmas išvyjo jus iš gimtinės Lietuvos, tai jūs čionai atkeliavę privalote vyti šalin fašizmą ir eiti bendrai su darbininkų judėjimu.

Todel meskite fašistinę „Lietuvą“ ir stokite į darbininkiškas organizacijas. Skaitydami darbininkišką spaudą—laikraščius ir knygas—šviesdamiesi, mes greit atskirsim, kas yra fašistas, kas jų priešas, ir tt. Žodžiu, tuomet mokėsim pažinti vilką avies kailij.

Teisybės Mylėtojas.

RAUDONOSIOS PAGELBOS VI-SUOTINAS SUSIRINKIMAS IR PRAKALBOS.

Berisso.—Rugs. 18 d. čionai atsibuvo visuotinas Raudonosios Pagelbos, Mopro, narių susirinkimas ir prakalbos. Kalbėjo čilietis d. M. Custro, kuris puikiai nupiešė Raudonosios Pagelbos Organizacijos darbuotę. Ši organizacija jau spėjo apjuosti visą pasaulį savo skyriais ir kuopomis. Nepaisant kuriam pasaulio kampe pakyla fašistinė reakcija, ši organizacija žaibo greitumu pribūva į pagelbą. Šiandien labiausiai kenčia nuo fašistinio teroro darbo žmonės Italijoje, Bulgarijoje, Lietuvoj, Lenkijoje, Čilėje, Filipinų salose, ir kt., ir visiems jiems teikia

pagelbą Mopro, prie kurios priklauso milijonai darbininkų, mokančių po nedidelį mokesį.

Antras kalbėjo lenkų kalboj drg. D. Kurčiak. Gabus jaunas kalbėtojas, neseniai atvykęs iš Europos. Nupiešė Lietuvos ir Lenkijos fašistinį terorą. Paskui sekė susirinkimas ir raportai. Paaiškėjo, kad Berissoj buvo 160 pilnai užsimokėjusių Mopro narių, bet užėjus bedarbei daugelis jų išvažinėjo. Likusieji darbuojasi sulyg išgalės.

Bie-kas.

APGAILĖTINA.

Berisso.—Neturiu omenyje peikti arba diskredituoti berissiečius lietuvius. Kai kuriuose darbuose, pav. apšvietos dirvoj, aukojime polit. kaliniams, jie yra pirmininiai. Bet organizatyviam darbe, ypatingai tarptautiniam, yra apsilėję. Iš 1,000 čia gyvenančių lietuvių, prie įvairių organizacijų priklauso tik apie 150 asmenų. Prie lietuviškų organizacijų dar yra daugiau, bet prie M. O. P. R.—tarptautinėje organizacijoje—kuri gelbsti politinius darbininkų kalinius tarptautiniai, labai mažai tepriklauso lietuvių darbininkų.

Imkim pavyzdį, draugai, iš bulgarų. Kaip smarkiai jie darbuojasi tarptautiniame veikime. Jūs, mat, išmokino kraugerys Zankov. Mums gi lietuviams darbininkams dar vis turbūt neaišku, kodėl mes turim eiti bendrai su tarptautiniu proletariatu. Juk tik bendrai kovodami galėsim iškovoti sau geresnį gyvenimą ir atskratyti budelį.

Dar kartą kviečiu visus lietuvių darbininkus, gyvenančius Berissoj, stoti į Raudonosios Pagelbos organizaciją, Mopro.

J. B.

AR GALI BŪT TEISĖTAS ŠITAS NUBALSAVIMAS?

Berisso F. C. S. Rugs. 18 d. š. m. atsibuvusiam „Vargdienio“ mėnesiniame susirinkime tapo nubalsuota „papildyti“ „Vargdienio“ įstatus. Tai gi laikau už reikalingą supažindinti su tuom visus „Vargdienio“ narius, jo simpatizantus, bei pritarėjus.

Dalykas yra tame: jau tulas laikas atgal, kaip Pr. Dalinda darbuojasi „pertikrindams“ „Vargdienio“ narius, kad „V“ grėsia pavojus, pražūtis. Per kelis susirinkimus kėlė skandalą, kad reikia „papildyti“ „V“ įstatus. Pastarajame susirinkime tas klausimas tapo balsuotas ir priimtas. Noriu visų atkreipti atydą į tai, kad šitas papildymas įstatų nebūvo taikomas prieš kokius ten fašistus ale priešingai, prieš kairiųjų sparną. Mat pastaruoju laiku daugelis kelia obalsius vienybės kovai prieš fašizmą, tai žmogelis Dalinda sumanė išgelbėti „V“ nuo „pražūties“, išnešdamas sumanytą papildyti „V“ įstatus, kuris slėpėsi tame: „kad be dviejų trečdalių narių nebūtų „V“ vardas mainomas, turimas kam nors pavadamas, bei nušimtis kam nors duodamas“. Šituos žodžius išvertus lietuviškai, tai „Vargdienis“ su nieku neturi kalbėti apie jokią vienybę ir turi gyventi apsilvėręs Chinų siena.

Ko čia bijoma? Man rodos, kad iki šiam laikui niekas nesikėsina „Vargdienį“ praryti, o jeigu būtų kas ir kėsinėsi, tai būtų atlikęs bergždžią darbą. Juk „V“ tikslė sakoma: „Draugijos „Vargdienio“ tikslas yra neatmąnytinai: šelpiti ligoje savo pašelpa be skirtumo idejos, tikėjimo ir lyties, mokinti lietuviškai kalbėti, platinti apšvietą tarp visų lietuvių Argentinijoje.“

Slenka dienos kaip gyvatės, neįsprendamos pėdų. Bet nedyla atminimas nužudytųjų vadų: Vis žaliuoja jie krūtinėj, vis širdyje juos turi, Vis jie žiūri iš paveiklo toki brangūs—Keturi.

Neužmiršime per amžius gruodžio 27-tos. Tai diena—kur tūkstančių šventę pastos, Šita šventė bus iš švenčių tujų, Numarins kurios šventes Visų šventųjų.

Džiaugės priešas. Nužudysim... pabijos ir bus ramu. Nuslopinsim karo teismu ir žvalgybos žiaurumu... Betgi—Chronikoj petitu priversti nuolat žymėti:—Vakar naktį komunistai atsišaukimus vėl mėtė.—

Slaptas darbas nesustojo: kaip jis ėjo, taip ir eis. Argi potvinį užkimšti nužudytais keturiais? Mato priešas, kad ramybė nelaimėta... Reikia—kraujo! Maža šaudėm! Ir nužudė Melamedą.

Dar ne vieną gal sušaudys, areštuos, suprovokuos... Bado žiotys godžiai tyko darbininką fabrikuos. Ir žvairuoja žvalgas žingsnį darbininko geležinį—Tik neranda slapto lizdo, Ir viršūnių nesužino.

Vakare, kai miestas miega nuraminta krūtine, Slaptos rankos audrą audžia ir Šiauliuose, ir Kaune. Ir gatvėse, ir palėpėj eina kruvinos ristynės. Ar dejuot, kad nebedunda dar pavasario griaustinis?

Bus diena—ir sudundės. Keršto kirčiais sužaiBUS. Žus, kas rašo šiandien mirtį augsagijuos pažibus. Bus LSSR raudona, ten kur „Lietuva Baltoji“—Ten, kur šiandien darbininkas po kalėjimus vaitoja.

Man rodos, šitas turi būt kiekvienam „Vargdieniui“ labai puikiai aišku. Nors ir pats Kristus, jeigu panorėtų, negalėtų išmanyti šio tikslo (žinoma, jeigu tik mes nemiegosim). O antra vertus, ne kieno nors nutarime „Vargdienio“ pražūtis slepiasi, ale kur kitur. Turi būt kiekvienam daugiau kaip aišku, kad „Vargdienis“ neturi Personerai Juridica, jo izdas bankoj padėtas ant trijų ištikimų draugų, būtent: K. Leipaus, J. Šakalio ir P. Šaltėno. Lotas žemės taipat užrašytas ant trijų draugų, būtent: J. Šakalio, P. Aigoraius ir K. Gasiūno. Tai gi šitie vyrai galėtų padaryti tarpe savęs suokalbį ir pasakyti: jūs pasilikit su „Vargdieniu“, o mes su jo turtu. Tačiau mes netik jaučiam, bet ir žinom, kad tas neatsitiks.

Ar buvo teisėtas tas susirinkimas? Man rodos, jeigu šiame susirinkime dalyvavusieji nariai svarstė ir balsavo pamatinį klausimą, tai nėra vietos abejonei, jogei jie manė, kad tai yra pilnas susirinkimas. Dabar pažiūrėkime, ką sako „Vargdienio“ įstatai tame klausime. Straipsnis 11 Draugijos susirinkimas skaitosi nemažiau dviejų trečdalių narių, bet jei nesusiřenkame pirmame susirinkime minėtas skaitlius dviejų trečdalių narių, antras susirinkimas turi piiną teisę spręst visus draugijos reikalus, kaip įgaliotas būnant ir mažiau narių. „Vargdienis“ turi narių 109, o tamė susirinkime dalyvavo tikiai 44. Dabar laikantis įstatų, kokiam padėjime atsiranda P. Dalinda ir tie nariai, kurie balsavo už jo įnešimą? Juk sudarant kvorumą du trečdaliu, tai turėjo tame susirinkime dalyvauti 72 nariai. Balsavimo pasekmės buvo tokios: už 24, prieš 8 ir susilaikė 12.

Jeigu tas klausimas būtų buvęs svarstomas antrame tą patį mėnesį sušauktam susirinkime, tai niekas nieko negalėtų sakyti. Betgi mėnesiniam ir nepilnam, tai nors tas klausimas testūsi per kelis susirinkimus, negali būt įkūnytas gyveniman. Ir man rodos, turėtų būt sarmata budavot Chinų siena nuo kairiojo sparno.

Tomas Žebrauskas.

Iš Ten.

V. Žaliois.

Iš Laikraščių.

BUOŽIŲ JĖGA.

Lietuvos darb. ir kaimo biednuomenės dvisavaitraštis laikraštis (išėinas Prūsijoje) „Mūsų Balsas“ rašo:

Buožės ir dvarininkai iki didžiojo karo laikė savo rankose geriausias žemes. Rusijos revoliucija suteikė didelį smūgį ir Lietuvos dvarininkams. Lietuvos buržuazija ir buožia išsigando revoliucijos ir nustojimo valdžios bei teisių ir dalinai paaukavo dvarininkų reikalus. Jie prižadėjo valstiečiams ir žemės ūkio darbininkams duot žemes. Kadėmų vadas kunigas Šmulskštys Kaune savo paskaitoj atvirai pasakė: „Reikėjo paaukot dvarininkų žemių dalį tam, kad apsaugot kitas žemes nuo valstiečių, kurie pasiduoda bolševikų įtakai.“ Kadėmai iškelia žemės reformos projektą, paveda dvarų žemes dalį mažžemiams ir bežemiams ir prie progos ne tik ansaugojo kitą dvarų dalį ir buožynes, bėd da padeda buožėms įsigyt daugiau žemės ir dvarų centruose pasodina naują dvarininkų veislę.

Buožės dabar net turtingesni žeme, kaip buvo iki karo. Buožių jėga dabar—tai žemė ir valdžia. Kartu su miesto buržuazija buožės turi savo rankose valdžią ir geriausias žemes. Pamatas buožių viešpatavimo—tai buožynės ir dvarų centrai. Tai puikiai suprantą ir naujas buožių, buržuų ir dvarininkų „vadas“ Smetona Kruvinasis. Smetona mato savo uždavinį stiprinime buožių, dauginime jų turtų. Jis puikiai suprantą, kad juo turtingesni buš buožės, tuo kartu jie bus ir stipresni, ir tuomi pat bus ir stipresnė fašistų diktatūra. Tai turi žinot visi kovotojai prieš fašistų diktatūrą. Kova prieš fašistų diktatūrą turi būt tampriai surišta su kova prieš buožia. Į tą kovą turi būt įtrauktos plačios valstiečių masės. Ir pirmoj eilėj reikia statyt klausymą apie atėmimą ekonominės galybės nuo buožių ir jų vyresniųjų brolių, dvarininkų.

Fašistai naikina seną žemės reformą. Nors toji žemės reforma buvo naudinga pirmučiausia buožėms, bet visgi ji turėjo teikt truputį žemės ir mažžemiams bei bežemiams. Fašistai naikina žemės reformą, kad mažžemiai ir bežemiai nematytų ir tų trupinių, kuriuos lig šiol matė. Fašistams rūpi tokia žemės reforma, kuri dar labiau tvirtintų buožes. Mes gi turim kovoti, kad visos žemės būtų atimtos ne tik nuo dvarininkų, bet ir nuo buožių. Dvarininkų ir buožių žemės turi priklausyt ne parazitams dvarininkams ir buožėms, bet plačioms darbo masėms -- mažžemiams, bežemiams ir žemės ūkio darbininkams.

Šalin dvarininkai iš dvarų o buožės iš buožynų!

Tai mūsų reikalavimas. Kovoį prieš dvarininkus ir buožes kaimo biednuomenė turi eit išvien su darbininkais. Tik jų vienybėj—jų galybėj. Kareiviai privalo prijungt savo balsą prie kaimo biednuomenės ir darbininkų balso, nes kareivių dauguma—tai darbo žmonių sūnūs.

Buožių galybėj jų buožynėse. Atimkime buožynes iš buožių, dvarus iš dvarininkų ir fašizmas Lietuvoj nebus pavojingas. Tačiau ir darbininkai ir kaimo biednuomenė turi žinoti, kad kol valdžia bus buržuazijos ir buožijos rankose, tol žemės klausimas nebus išrištas darbininkų ir kaimo biednuomenės naudai. Toklu būdu, kova del žemės turi būt tampriai surišta su kova del valdžios, del darbininkų ir valstiečių valdžios, o kova del valdžios—su kova del žemės.

IŠ BERISSOS PADANGĖS

Rugs. 18 d. š. m. čionai atsibuvo „Vargdienio“ mėnesinis susirinkimas. Tikėdamasis, jogei bus šiek tiek įdomu žinoti plačioms masėms, kas jame buvo tariama, taigi ir žymiu svarbesnius įvykius.

Po apsimokėjimui mėnesinių mokesčių ir perskaitymo protokolo, tapo perskaityta du laiskai iš „Laisvės“, kuriuose prašoma apmokėti bylas už atspausdinimą konstitucijos ir už prisiuntimą laikraščių su veikalu „Už Dievą ir Tėvynę“, kitas laiskas nuo ALDLD 25 kp. sekt. d. V. Rogers, kuriame klausia, ar priėmė „Vargdienis“ jam pasiūstas veltui knygas. Jos tapo priimtos ir „Vargdienis“ ALDLD 25 kp varde d. V. Rogers taria širdingą ačiū.

Prie „Vargdienio“ prisirašė ketuti nauji nariai: K. Čeponis, K. Kesilis, P. Lideka ir J. Daroška. Nutarta: atliekami laikraščiai pardavinėti po 5 c., bedarbiams dalinti veltui. Nutarta išnešti protesto rezoliucija prieš juodosios fašistinės Lietuvos konsulą p. Skin. Nutarta rengti vakaras 5 d. lapkričio š. m. Bus statoma scenoj keturių veiksmų drama „Už Dievą ir Tėvynę“.

T. Ž.

EPIDEMIJA PROVINCIOJ.

Iš provincijų draugai praneša, kad ten daug žmonių serga kažkokia epidemija. Daugiausiai kenčia vaikučiai. Rosarijoj susirgo drg. K. Čepo vaikučiai, Drg. Čepas yra veiklus darbuotojas lietuvių darbininkų tarpe. Jis tačiau neatsižūrėdamas į tai, veikia kiek galėdamas darbininkų liuosavimosi labui.

Blogutis.

RAUDONI IR ŽALI PLAUKAI.

Londonas.—Šiomis dienomis čia užsibaigė kongresas manikiūriščių, kurios pranašavo, kad greitai laikui moterys dažys savo plaukus. Esą plaukai turi būti tokios spalvos, kai dėvimas sijonas: jei pastarasis, daleiskim, bus raudonas arba žalias, tai toki turi būt ir plaukai. Tuomet moteriškes pasieks „pilną savo gražumą“.

Vietos Žinios.

Nė vienas nepraleiskite progos!

Vakar, apie kurį visos Buenos Aires ir jo pakraščiu lietuviai kalba, įvyks sekantį šeštadienį, spalio 8 d., „Vorwaerts“ svetainėje, Calle Rincon 1141 B-A. Tai bus tokis vakaras, kokį esame labai senai matę ir gal ne tuoj matysime. Dailės Meno Ratelis prie LDADPA 1-mos kuopos pasirengęs suvaidinti du veikalus: puikią komediją „Uošvė i Namus, Tylos Nebus“ ir iš didžiosios Francūzų revoliucijos dramą „Maratas“. Lietuvių Darb. Choras pasirengęs sudainuoti puikių dainų, ir prie to, V. Andriuska ir L. Švedienė pasakys po monologą. Paskui tęsis šokiai iki sekmadienio vėlybam rytui.

Kiek teko patirti artistai-mėgėjai įdėjo didžiausių pastangų ir energijos, kad vaidmenys būtų suvaidinti puikiai. Ir tai nenuažiūna: Dailės Meno Ratelis publikos dar nėra nuvykęs. Taigi daug nekabėsim, tik patariame, kad ateitumėt į vakarą kiekvienas ir kiekviena. Atsiveskit savo draugus ir pažįstamus!

Pradžią lygiai 8:30 v. v.

Iš Marksistinės Mokyklos darbuotės.

Gal ir patys optimistai nesitikėjo, kad marksistinė savitarpio lavinimosi mokykla taip sėkmingai žygiuos pirmyn. Jau darosi permažas kambarys, kuris šiaip-taip iki šiol patenkino visus kitus mūsų reikalus. Įpusėta „Komunistų Manifestas“. Skaitant jį pavieniui, išrodo „persausas“ ir „ikyrus“, bet kuomet mokykloje mokytojas punktą papunkčiui stato klausymus klausytojams ir paskui dėsto juos, tai rodosi nėra žingeidesnio daikto. Kaip jau sakytą seniau, viena valanda vakaro paaukojama dėstyti marksizmo-leninizmo teorijos, pusvalandis kurio nors draugo referatui, po kurio pusvalandis laiko skiriama klausimams ir bendroms diskusijoms. Šitaip mokykla neprasiilgsta ir vis darosi žingeidesnė.

Savaitę atgal drg. J. Pilipaitis skaitė referatą „Istorinis Materializmas“, o pereiną penktadienį, d. Jer. Švedas padarė trumpą braižinį iš Lietuvos darbininkų judėjimo istorijos.

Labai keista, kad tuli, statasi save „vadais“ Argentinos lietuvių darb. judėjimo dar nė kartą nebuvo parodę savo vėdo mokykloje. Bene jie tiek daug jau žino? Mokytojas d. Rasoda andai pasakė: „Kiekvieno draugo, kuris mano veikti darbininkų judėjime, pareiga yra dalyvauti šioj mokykloj. Jeigu jis jaučiasi žinąs daug, tai tegul ateina ir pasidalina savo žinojimu su mažiau žinančiais, o jei yra atbulai, tegul pats pasimokina. Mes negalime toleruoti draugo, kuris daro pretenzijas būt vadu, o mokyklėlės bet-gi nelanko, nors gerai žinome, kad jis gali lankyti“

R-s.

Drg. J. Švedas sužeistas dirbtuvėje.

Drg. Jer. Švedas, liet. darbininkų choro mokytojas, tapo sužeistas dirbtuvėje: sugaužytas kairiosios rankos vienas pirštas. Negalės dirbti per kelias savaites. Nuėjus pas gydytoją, tačiau surasta, kad piršto kaulas nesutrūnėtas, o tik šiaip satrankytas.

Crauzs tarptautinis Vakar.

Rugs. 28 d., Liaudies Name, Raudonosios Pagalbos Tarptautinė (Socorro Rojo Internacional) buvo surengusi vakarą — prakalbas protestui prieš laikymą kalėjim-

me darbininko Tulio F. Cardamono ir kartu protestui prieš tas fašistines šalis, kurios persekioja ir žudo revoliucinius darbininkus. Svetainėje prisirinko pilna žmonių. Pirmiausia kalbėjo Rodolfo J. Ghioldi, o po jo sekė Saul Lutzelschwal, kuris kartu su Cadamone kelias savaites sėdėjo kalėjime. Buvo duota kalbėti nuo kai kurių fašistinių kraštų ateiviams darbininkams po penkias minutes. Nuo lietuvių kalbėjo dr. Blogutis.

Reikia stengtis kiekvienam darbininkui priklausyti prie šitos organizacijos.

Reporteris.

Atstovų Buto sesija Užsibaigė penktadienį.

Pereitą penktadienį užsibaigė sesijos Argentinos atstovų buto. Jis išsiskirstė, užbaigdamas žieminio laikotarpio darbą.

Pataisymas paklaidos.

Užpereinamame «R» num. buvo paskelbtas sąrašas auکوotojų, auکوojusių protesto prakalbose. Ten įsiskverbė paklaida: \$1 auکوojo P. Petrauskas, gi turėjo būti P. Petraitis.

Melagiai tie fašistai.

Aną dieną susitikau su vienu draugu, kuris štai ką pasakojo:

—Vakar vakare,—sakė jis,—važiudamas iš darbo netikėtai sutikau fašistų valdžios konsulo Skinkio sekretorių, kuris sakėsi važiuojąs į Piñerą, bet nuvažiavo į Sarandį... Tuoj pradėjo jis man niekinti komunistus, „Rytoj“ ir dabartinį redaktorių. Esą, d. Rasoda yra pabėgęs iš Jungt. Valst., nes ten jam grėsė išdeportavimas. Toliau jis giedojo tą nudėvėtą giesmę, būk „Rytojus“ gaunas pinigų iš Maskvos, nes kitaip negyvuotų.

Kuomet aš pastebėjau, kad nieko stebėtino, jei komunistai gauna pinigų iš Maskvos—kūnigai gauna juos iš Romos. Del to tas žmogelis (sekretorius) baisiai įsižeidė ir dar labiau pradėjo niekinti darbininkų įstaigas. Sulyg jį, dabartiniu laiku Lietuvoje yra viskas ramu...

Šitaip tie gaivalai skleidžia melus apie mūsų įstaigas. Ir jie mano, kad suras žioplų, kurie jiems tikės. Patikėti gali vieną sykį, kitą, bet vėliau ir durniausias supras, kad čia melas.

Žvalgas.

Iš 1-os kuopos susirinkimo.

Š. m. spalio 2 d. įvyko LDADPA 1-mos kuopos eilinis susirinkimas. Narių dalyvavo pusė tinas skaičius. Įstojo į pirmą kpssekanti draugai: Rasoda, A. Čekauskaitė, S. Pucinskis, J. Zavišius, K. Pipinis.

Apart kitų dienotvarkės punktų, buvo įneštas reikalavimas padaryti pranešimą specialiai išrinktos praeitame susirinkime revizijos komisijos perrevizuoti cent. kom. izdą. Pasirodė, kad tie draugai, kurie buvo išrinkti į rev. kom. netik nedarė revizijos, bet užklausus priežastį, vienas atsako: —Aš nieko nežinau.

Ką reiškia tas „nežinau“? Nūgi, nekurie draugai mažai kreipia dėmesį ir būdami susirinkime, net negirdi kokiame tikslu yra renkami. Geriausias iš karto atsiimti kandidatūrą, negu prižadėti ir neištesėti.

Nutarta šio mėn. pabaigoje surengti gėdulos mitingą pagerbimui žuvusių draugų, kovojusių su fašistiniu siaubu Lietuvoje. Taipogi kartu kviečiama prie surengimo 4-a, 5-a, 7-a kuop. ir S. B. „Rytojus“. Išrinkti tam tikslui komisija, kuri stengsis šį mitingą suruošti su įvairiais pamarginimais.

1-mos kuopos iniciativa nutarta kviesti visas lietuvių darbi-

ninkškas organizacijas surengti atteinantį vasaros sezoną vieną didelį pikniką „Rytojus“ naudai. Tuo klausimu turi susirūpinti visi B-Aires draugai, kad bendromis jėgomis iš anksto prisirengus ir padarius tą pikniką kuo įvairiausiu.

Iš susirinkimų trūkumas, kuris pasikartoja beveik kiekvienas susirinkimas yra sekantis: nekurie draugai, kada susirinkimas tęsiasi, atsikelia ir drožia į kiemą pasipypkiauti, vėliau vienas, kitas ir pradeda armazuotis tarp savęs. Nagi, jeigu mes visi būtume pypkoriai, tai nei vienas susirinkimas nebeįmanomas. Tas paprotys yra peiktinas, nes trugdos susirinkimas. Nejaugi negalima pabūti valandą kitą nerūkius?

1-mos kp. korespondentas.

Pasiglemžė \$121,477 dienos šviesoj.

Keturi plėšikai užpuolė ant miesto automobiliaus, kuriame vežta Rauson ir Mieniz ligoninių darbininkų. algos ir išplėšė \$121,477. Tai padaryta spal. 2 d., kai 12:30 v. dieną prie pat Ravson ligoninės, kur buvo nemažai svieto. Pini-gus gabenio Virginio Bocalandro, kurį lydėjo policijantas Francisco Gatto ir Tomas Varela. Policijantas likosi nušautas, o Bocalandro —tik pavojingai sužeistas.

Plėšikai buvo apsibandažavę veidus, kad išrodžius ligoninės pacientus. Jie dar nesugauti.

AUKOS.

Iš „Rytojus“ vak. 24 d. rugs. Draugai Krapavickai auکوojo \$5,05 (Krapavickienė 5 pesos o Krapavickas 5 centavus). Po vieną pesą: Dilinskienė, V. Venckūnas, J. Tomosa, A. Bekampis, J. Bieliauskas, M. Matūzas, K. Šlikas, P. Tuteris, Skuodis, K. Undraitis, J. Melninkas, K. Bačkis, P. Paškevičius, P. Pilkauskas, J. Vilkas, Karieda, Juozas Senkus, V. Bendoraitis, P. Stasiškis, Klemensas Andriulaitis, K. Petrauskas. Tarvydaitė 85 c.; T. Kuraitis, J. Graibus po 80 c.; J. Jurgelaitis 70 c.; Po 50 c.: O. Pilkauskienė, Pr. Žigas, Legelytė, M. Rasoda, A. Satkauskas, P. Povylaitis, A. Udra, Kvedarienė, A. Satkauskas, K. Akelaitis.

J. Sabas, Belautskas, Česl. Šeileika, Žigienė po 40 c.; Pastuolis, Miliauskas, A. Velauskas po 30 c.; J. Miščionis, Molinauskas, A. Bendaraitis, J. Stogis, Krapetskys, J. Jurgelaitis, J. Jonikis po 20 c.

Aš Buenos Aires mieste esu sutvėręs dūdų orkestrą „Akordai...“ Savo užduotį atlieku gerai ir už prieinamą kainą. ANTRASAS: Calle Boedo 1246, Capital. Juozas Karpavičius.

J. NENIŠKIS, Peru 1496 B-Aires. Aš užsisakau tik pas Juozą Neniškį ir taipgi patariu visiems, kas nori dėvėti smagų rūbą. Darbas atimamas greit ir sąžiningai. Kainos prieinamos. Užlaikau didelį pasirinkimą įvairių siuvimui medžiagų.

Volco Restoranas

Užganėdina kiekvieną, kuris tik atsilanko. Lietuviai kviečiami atsilankyti ir persitikrinti. Valgiai gaminami sulyg rusų, vokiečių skonio. Kainos prieinamos.

Taipgi išnuomojam nakvynėm kambarius, pavieniams ir šeimynoms. Kainos prieinamos.

Palaikome keleivių daiktus ir priimame laiškus. Visus kviečiame atsilankyti, o užtikrinam, kad būsite patenkinti. Įėjimas nuo N. L. ALEM 654, ir iš gatvės 25 de MAYO 671 ir 685 (Arti Retiro ir Imigracijos) Buenos Aires

JEI NORITE PASIUSTI PINIGUS I LIETUVĄ UZ PIGIĄ KAINĄ DOLERIAIS, KREIPKITĖS I

INTERNATIONALE

Viktoria 1173

Buenos Aires

korespondentas

PRAMONĖS IR PREKYBOS BANKOS PRAGOJ

Siunčiame Dolerius į Lietuvą ir kitus kraštus už daug pigesnę kainą negu kitos įstaigos.

Priimame pinigų apsaugon, mokame 4% metams, pinigų gražiname ant kiekvieno pareikalavimo kliento be jokių užtrūkumų. Pardudame laivakortes į Lietuvą arba iš Lietuvos numažintomis kainomis ant patogiausių ir greičiausių laivų.

Laiškus iš Lietuvos galima adresuoti ant mūsų antrašo kuriuos priduosime greitu laiku į gyvenamąją vietą

Internationale

Victoria 1173

Buenos Aires

Šioje įstaigoje galima susikalbėti ir lietuviškai

BROLI

DARBINIKAI

SESUTE

JAU LAIKAS UŽSISAKYTI

RYTOJUS

RYTOJUS yra pirmas ir vienintelis lietuvių darbininkų laikraštis Argentinoj.

RYTOJUS suteikia iš viso pasaulio žinių, ir dažnai pasipuošia karikatūromis ir paveikslais.

Patogiausia už laikraštį siųsti pinigų, ligi 3 pezų, apdraustuose (certificado) laiškuose „Rytojus“ vardu ir jo antrašu: Puentequito 2333, Dep. 2, Buenos Aires.

SKAITYKITE IR PLATINKITE SAVO REIKALUS GINANČIUS LAIKRAŠČIUS

„Laisvė“

pirmutinis lietuvių darbininkų dienraštis pasaulyj, išeina Broklyne J. V. Paduoda daugybę žinių iš viso pasaulio kraštų, o taipgi plačiai rašo apie J. V. Kainą metams Argentinoj, Brazilijoj ir kitur \$8, pusei metų \$4. 46 Ten Eyck St., Broklyn, N. Y., U. S. of America.

„Vilnis“

antras lietuvių darbininkų dienraštis, išeina Chicagoje; organas Amerikos Darbininkų Partijos Lietuvių Sekcijos ir plačiai rašo apie kunigų, ponų ir fašistų priespaudos. Kaina metams \$3. Adresas: 3116 So. Halsted St., Chicago, Ill., U. S. of America.

„Darbininkų Balsas“

leidžiamas Liet. Darbininkų Susivienijimo Amerikoje. Tai mėnesinis laikraštis, kuriame telpa daugybė gerų straipsnių ir dailiosios literatūros dalykų. Kaina metams \$3. Adresas: 46 Ten Eyck St., Broklyn, N. Y.

„Komunistas“

mėnesinis laikraštis, kurį leidžia Lietuvos Komunistų Partijos Centro Komitetas. Šiame laikrašty gvildenama visa Lietuvos situacija ir nurodoma, kaip Lietuvos darbininkai ir valstiečiai išsiliuosuos iš kunigų, ponų ir fašistų priespaudos. Kaina metams \$3. Adresas: Tverskaja 36, gost. LUKS, Moskva, Sovietų Rusija.

«Rytojus» administracija yra nutarusi pagelbėti lietuviams darbininkams esantiems Argentinoj užsisakyti šiuos laikraščius. Todel, jei norite juos skaityti, o patiems neparanku tiesiai, rašykite «Rytojus» administracijai. Puentequito 2333, dep. 2, Buenos Aires.